

«مرگ بر استبداد»

خروش هزاران دانشجوی
معارض علیه ارتجاع و استبداد

گزارش در صفحه ۳

نامه مردم

آرگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۵۲۷، دوره هشتم
سال چهاردهم، ۲۶ اسفند ۱۳۷۶

گزارش کمیته مرکزی به چهارمین کنگره حزب توده ایران

- حزب توده ایران: «نو اندیشی»، «نظم نوین جهانی» و مارکسیسم - لنینیسم
- حزب توده ایران و روند صلح در خاورمیانه
- حزب توده ایران و تحولات در آسیای میانه و مرکزی
- حزب توده ایران و سرمایه داری در آستانه هزاره سوم
- ایران در عرصه اجتماعی - اقتصادی: از ادعاهای رژیم تا واقعیات جامعه
- ایران در عرصه سیاسی - بحران مشروعیت، جنگ قدرت در حاکمیت و مبارزه طبقاتی
- حزب توده ایران و انتخابات دوم خرداد ماه ۱۳۷۶
- جنبش اوج گیرنده توده ها حلقه اساسی در نبرد علیه استبداد
- تحول از کدام راه: «رفرم» حاکمیت یا تغییر بنیادین حاکمیت سیاسی

در صفحات ضمیمه «نامه مردم»

رییس قوه قضائیه سخنگوی ارتجاع و استبداد

رفتار و اعمال شیخ محمد یزدی، رییس قوه قضائیه رژیم «ولایت فقیه» موجی از تنفر و انزجار از تاریخ اندیشی و ارتجاع حاکم را در میان اقشار وسیعی از جامعه برانگیخته است. سخنان یزدی در نماز جمعه تهران و دفاع از عملکرد غیر انسانی نیروهای انتظامی و قوه قضائیه در شکنجه و آزار دستگیر شدگان شهرداری و در هفته های اخیر تهدید روزنامه نگاران و سپس احضار خانم فرهانی خبرنگار روزنامه سلام به دادگاه تنها به خاطر طرح پرسشی در مورد رفتار نیروهای انتظامی و قوه قضائیه باردیگر عمق اندیشه های مستبدانه، ارتجاعي و واپسگرایانه مدافعان رژیم «ولایت فقیه» را نشان داد و برداشت های آنان را از چگونگی حکومت مداری در معرض قضاوت عام قرار داد. روزنامه «سلام» رییس قوه قضائیه را به خونسردی و آشنا شدن بیشتر با قانون دعوت کرد، ۱۹۴ خبرنگار جمهوری اسلامی در دفاع از حقوق خود، به رییس قوه قضائیه و رفتار او اعتراض کردند و دانشجویان دانشگاه ها خواهان برکناری محمد یزدی از مقام رییس قوه قضائیه هستند.

شعار «مرگ بر استبداد، انحصار و تحجر» که این روزها به یک شعار مردمی فراگیر بدل شده است، انعکاس روشنی از قضاوت مردم و انزجار عمیق توده ها از ادامه

ادامه در ص ۶

نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران در
جشن سالگرد تأسیس سازمان فدائیان خلق
ایران (اکثریت)

بیست و هفتمین سالگرد بنیانگذاری جنبش فدائیان خلق ایران، روز شنبه دوم اسفندماه ۱۳۷۶ به کوشش سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، در شهر بن برگزار شد. در این مراسم که گروه زیادی از هم وطنان مقیم آلمان حضور داشتند، نمایندگان احزاب و سازمان های مختلف از جمله نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران، از جمله میهمانانی بودند که پیش از مراسم جشن سخنرانی نمودند و به تشریح مواضع و نظرات سازمان های خود پرداختند.

ادامه در ص ۳

۱۵۰ - مین سالروز انتشار مانیفست

کمونیست در ص ۵

- تشدید فشار علیه زندانیان سیاسی در ص ۲
- نامه اعتراضی ۱۹۴ خبرنگار در ص ۲
- اعتراض علیه نظرات استصوابی در ص ۲
- تحریم انتخابات از سوی مردم در ص ۲
- بزرگداشت مراسم سالروز مصدق در تهران در ص ۲
- پیام های احزاب کارگری و کمونیستی در ص ۸

پیام چهارمین کنگره حزب توده ایران به نیروهای

- آزادی خواه و تحول طلب در ص ۲
- قطعه نامه کنگره درباره تقویت صفوف حزب در ص ۲

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی، و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

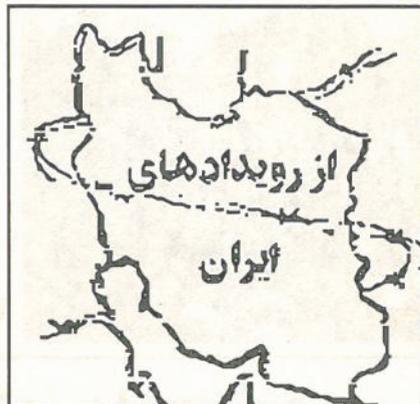
تشدید فشار بر زندانیان سیاسی

۳ دقیقه تلفنی با خانواده های خود صحبت کنند. اما این فرصت اکنون از آنها سلب شده است. همچنین به دلیل ممنوعیت پذیرش مواد غذایی از خانواده های زندانیان، مواد غذایی در درون زندان اوین به بهای گزاف فروخته می شود. برای مثال یک عدد تخم مرغ گاهی تا ۸۰۰ ریال به فروش می رسد. این در حالی است که برخی از زندانیان کشور ترکیه که سیاه ترین پرونده حقوق بشر را دارا است می توانند از تلفن همراه (موبایل) شخصی استفاده کنند...».

حزب توده ایران ضمن محکوم کردن اعمال ضد بشری مزدوران رژیم علیه زندانیان سیاسی مبارز میهن مان، بار دیگر همه نیروهای مترقی را به تشدید مبارزه در راه آزادی فوری و بدون قید و شرط همه زندانیان سیاسی ایران فرا می خواند.

بر اساس گزارش های رسیده، در ماه های اخیر در زندان های کشور فشار بر زندانیان سیاسی دو چندان شده است. آزار و اذیت روزانه، فشار و تهدید خانواده های زندانیان و بازجویی مجدد از زندانیان آزاد شده بخشی از تشدید فشارها و تضییقات رژیم علیه نیروهای مترقی است که در ماه های اخیر با گسترش مبارزه مردمی افزایش یافته است.

با بر ملاء شدن شکنجه برخی از شهرداران دستگیر شده در زندان های رژیم موضوع آزار و اذیت زندانیان در زندان های جمهوری اسلامی بازتاب گسترده تری در مطبوعات مجاز پیدا کرده است. روزنامه «جامعه» در تأیید خبر تشدید فشار بر زندانیان سیاسی می نویسد: «زندانیان زندان اوین تا یک ماه قبل می توانستند هفته ای یک بار به مدت

اعتراض های گسترده علیه نظارت استصوابی شورای نگهبان

بر اساس گزارش های رسیده گروه های مختلفی از سازمان ها و تشکل های صنفی انتخابات میان دوره ای مجلس شورای اسلامی را به دلیل نظارت استصوابی شورای نگهبان و حذف بسیاری از نامزدهای انتخاباتی به دلایل واهی نا سالم دانستند و خودداری خود را از شرکت در انتخابات اعلام کردند.

سید سراج الدین میردامادی، یکی از اعضای شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت در یک مصاحبه مطبوعاتی در مورد انتخابات میان دوره ای مجلس از جمله گفت: «دفتر تحکیم وحدت به دلیل عملکرد یکسویه شورای نگهبان در انتخابات میان دوره ای مجلس شرکت نمی کند اما قصد تحریم انتخابات را همانند اپوزیسیون های غیر قانونی ندارد و تنها از لیست و معرفی کاندیداها صرف نظر می کند...».

همچنین بر اساس گزارش روزنامه های مجاز، «اتحادیه اسلامی دانشجویان و دانش آموختگان» با انتشار بیانیه ای اعلام کرد که: «بی تردید شیوه رد تعیین صلاحیت که در چند ساله اخیر باب شده و در انتخابات ریاست جمهوری و میان دوره ای مجلس پنجم در سال جاری نیز نمود عینی تری یافته است ادامه همان مسیر حذف مردم از صحنه سیاسی کشور است... همچنان که اتحادیه در انتخابات ریاست جمهوری موضع خود را صریحاً اعلام کرد هم اکنون نیز با وجود رد صلاحیت برخی کاندیداها شرایط را برای حضور در انتخابات نا سالم دیده، لذا مادامی که این شرایط، مطابق قانون و مصالح ملی اصلاح نشود از حضور در چنین انتخاباتی پرهیز خواهد کرد...».

در بیانیه ۱۸ اسفند ماه نهضت آزادی که نسخه ای از آن به دفتر «نامه مردم» رسیده است، این سازمان «مردم را به شرکت در انتخابات و دادن رأی اعتراض تشویق کرد». بیانیه همچنین عملکرد شورای نگهبان را خلاف قانون دانسته است.

اعتراض ۱۹۴ روزنامه نگار به رییس قوه قضائیه

خود هستیم از جمله اینکه به اقتضای وظیفه خود باید درباره رخدادهای کشور و نیز شبهات، سئوالات و انتظارات مردم، از مسوولان کشور توضیح بخواهیم.

اکنون با توجه به جنبه دوم شخصیتی خویش - یعنی شخصیت حقوقی خود به عنوان یک خبرنگار - ما نیز همچون همکار محترمان سرکار خانم فرهانی از جنابعالی سوال می کنیم: ما بر اساس منابع موثق شنیده ایم که با برخی از متهمین شهرداری، برخلاف قانون آیین دادرسی رفتار شده است، آیا شما از چنین خبری اطلاع دارید؟ و اگر اطلاع دارید چه برخوردی کرده اید؟

امضاء - اسامی ۱۹۴ روزنامه نگار

در پی تهدید خبرنگار سلام از سوی شیخ محمد یزدی رییس قوه قضائیه، و احضار این خبرنگار به دادگاه، ۱۹۴ روزنامه نگار در حمایت از خبرنگار روزنامه سلام و در اعتراض به رییس قوه قضائیه نامه سرگشاده ای در تهران منتشر ساختند که متن آن به شرح زیر است:

«ریاست محترم قوه قضائیه،

جناب آقای محمد یزدی

روزنامه نگاران دارای شخصیت حقیقی و حقوقی هستند. ما در وجه حقیقی خویش در تمامی عرصه های حیات اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و... دارای دیدگاه ها و گرایش های مختلف فکری هستیم که گاه مشترک و گاه متفاوت با دیگری است. اما به اعتبار شخصیت حقوقی خود (عنوان خبرنگاری) دارای ویژگی های مشترک و کاملاً منطبق برهم بر مبنای وظیفه شغلی

«جامعه مدنی» به روایت «الله کرم»

خط امام دانشگاه تبریز» با انتشار بیانیه ای سخنرانی الله کرم را «تأسف آور، ظاهر فریبی، تملق و نفاق خواندند».

۳. هیئت، ای (دین فقه)

در میزگرد «جامعه مدنی در اسلام» که در تبریز برگزار شد، حسین الله کرم، رهبر چماق داران «حزب الله»، در سخنرانی خود در این گردهمایی در مورد جامعه مدنی از دیدگاه «انصار حزب الله» از جمله گفت: «جامعه مدنی در اسلام، همان ایدئولوژی سوسیالیست های خدا پرست است، همان خود باختگانی که یک روز برای مبارزه، ایدئولوژی مارکسیسم را انتخاب کردند و امروز جامعه مدنی را برای خود شعار قرار داده اند تا برای اداره جامعه دموکراسی غربی را داشته باشند...» وی سپس با اشاره به اینکه جامعه مدنی روی دیگر جامعه شاهنشاهی است، اضافه کرد: «این ایده بستر تسلط مجدد سرمایه داری بر سرنوشته این ملت مظلوم است. جامعه ما جامعه مدینه النبی است نه جامعه مدنی». پس از این سخنرانی «جمعی از دانشجویان پیرو

ادامه جشن
زندانیان ...

نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران ضمن شادباش بیست و هفتمین سال بنیان گذاری جنبش فدائیان خلق ایران برپایی چنین مراسمی را تجدید پیمان و اعلام وفاداری به آرمان های شریف بنیان گذاران سازمان دانست و در ادامه سخنان خود خبر برگزاری موفقیت آمیز کنگره چهارم حزب توده ایران را به اطلاع حاضران رساند. نماینده کمیته مرکزی در مورد شرایط حساس و تحولات سریعی که در ایران در حال شکل گیری است، سخن گفت و در ضمن تأکید کرد که در چهار چوب ادامه رژیم «ولایت فقیه» نمی توان به هیچ تغییر و تحول بنیادین در شرایط امیدوار بود. وی ضمن یادآوری پیشنهادهای مکرر حزب توده ایران در راه همکاری و اتحاد نیروهای انقلابی، دعوت حزب از همه احزاب و سازمان های ملی و مترقی را جهت تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری برای آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی و طرد رژیم «ولایت فقیه» بار دیگر مطرح کرد.

«مرگ بر استبداد»

خروش هزاران دانشجوی معترض علیه ارتجاع و استبداد

مهاجمان که به گزارش برخی از شهود کت های سبز رنگ یک دستی بر تن داشتند با تاکتیک های پلیسی به افراد مشخصی در جمع دانشجویان یورش می بردند و تلاش می کردند تا آنان را از میان جمع بیرون کشیده و مضرور کنند. نکته قابل توجه اینکه علی رغم یورش مزدوران، انبوه دستگیر شدگان را دانشجویان معترض به خشونت تشکیل می دادند. دستگیر شدگان به داخل مینی بوس های نیروهای انتظامی انداخته می شدند و برای بازجویی به مقصد نامعلومی برده می شدند. برای همه شرکت کنندگان روشن بود که مهاجمان که شمار آنان به زحمت به ۶۰ نفر می رسید با پشتیبانی، اطلاع و همکاری نیروهای انتظامی با برنامه از پیش طرح شده به مراسم حمله کرده بودند. رسوایی این همکاری در حدی بود که هنگامی که یکی از مینی بوس های نیروهای انتظامی روشن نشد مهاجمان مینی بوس را تا مسافتی هل دادند که مورد اعتراض شدید دانشجویان واقع شد. نکته دیگر اینکه غلامحسین بلندیان معاون امنیتی وزارت کشور و تنی چند از مقامات مسؤول این وزارت خانه از جمله کسانی بودند که شخصاً بر جریان این گردهمایی نظارت داشتند. سعیدی یکی از اعضای شورای مرکزی دفتر تحکیم در این باره گفت ما در زمینه این حمله و افراد سازمان دهنده آن به قوه قضائیه شکایت کرده ایم ولی امید می بینیم که شکایت توسط این قوه نداریم.

مراکز دانشجویی کشور بار دیگر شاهد صحنه های پر شوری از مبارزه علیه ارتجاع و استبداد حاکم گردیده است. روز دوشنبه ۱۱ اسفندماه هزاران دانشجو در اعتراض به عملکرد ارتجاعی شورای نگهبان در مقابل در ورودی دانشگاه تهران اجتماع کردند و مورد یورش گزمنگان و مأموران امنیتی رژیم قرار گرفتند. فراهانی عضو شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت در سخنرانی خود در اعتراض به عملکردهای شورای نگهبان از جمله گفت: «انتخابات به عنوان یکی از مکانیزم ها و اهرم های اثبات جمهوریت نظام از مهمترین اهرم های است که جنبش دانشجویی همواره بر آن تأکید کرده است...». وی در ادامه سخنانش افزود: «جنبش دانشجویی همواره خود را مصرح به قانون اساسی دانسته و معتقد است که تنها راه اعمال جمهوریت نظام پیاده شدن قانون اساسی است، ولی متأسفانه در حال حاضر سرنوشت ملت نه از طریق اجرای قانون اساسی که با اعمال سلاقی سیاسی مختلف و تفسیر به رأی های جناحی از قانون اساسی به بازی گرفته می شود...». میردامادی عضو دیگر شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت در اعتراض به نظارت استصوابی شورای نگهبان از جمله یادآور شد: «یکی از اشکالات نظارت استصوابی خدشه وارد کردن به کل آرای جمعیت رای دهنده در انتخابات است که در واقع انتخابات چند میلیونی به انتخاباتی با آرای دو سه یا چند نفره تبدیل می شود که خود مغایر با روح قانون اساسی است...». بر اساس گزارش های رسیده چماق داران رژیم با خشونت زیاد به دانشجویان حاضر در این گردهمایی یورش بردند و شماری از حاضرین را بشدت مضرور و مجروح کردند. شدت خشونت به کار رفته از سوی مزدوران وزارت اطلاعات و سپاه چنان بود که دانشجویان حاضر در صحنه به نیروهای انتظامی که در محل حضور داشتند ولی تنها نظاره گریورش چماق داران بودند، اعتراض کردند. با تشدید حملات و درگیری ها، دانشجویان به مقابله با مزدوران پرداختند و شعار می دادند: «مرگ بر انحصار، مرگ بر استبداد و مرگ بر جیره خوار...» «خشونت و تحجر اسلام طالبانی است، اسلام طالبانی اسلام آمریکایی است».

برگزاری سالگرد درگذشت مصدق در تهران

از سوی ستاد برگزاری ۳۱-مین سالگرد درگذشت مصدق به سید محمد خاتمی ارسال گردید، از او درخواست شده بود تا به مخالفت وزارت کشور با برگزاری این مراسم رسیدگی کند و از مسؤولان در این زمینه توضیح بخواهد. در این نامه از جمله آمده است: «در حالی که در بعضی از کشورها برای تاریخ سازی سعی می شود که حتی چهره افراد عادی را بزرگ جلوه دهند در ایران کوشش داریم نام قهرمانی چون مصدق را نادیده بگیریم...».

سی و یکمین مراسم یادبود درگذشت دکتر محمد مصدق، علی رغم مخالفت وزارت کشور، در احمد آباد برگزار شد. بر اساس گزارش روزنامه های مجاز جمهوری اسلامی، در این مراسم بیش از سه هزار نفر از نمایندگان احزاب و سازمان ها از جمله نهضت آزادی، جنبش مسلمانان مبارز، جبهه ملی، حزب ملت ایران، و دانشجویان دانشگاه های کشور شرکت داشتند. بر اساس همین گزارش ها، وزارت کشور با برگزاری مراسم بزرگداشت مخالفت کرده

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

ادامه مانیفست کمونیست ...

مقدمه چاپ روسی آن در سال ۱۸۸۲ وارد شده است. مارکس در این مقدمه به مراکز وسعت یابنده سرمایه داری و حتی به «امکان انقلاب در روسیه همچون علامتی برای شروع انقلاب پرولتاریای غرب» اشاره می کند.

مانیفست از آن جهت به عنوان برنامه عمل کمونیست های جهان معتبر مانده است که:

- از ماتریالیسم تاریخی به مثابه روش شناسایی که از نظر تاریخی معتبر بهره می گیرد.
- مقرر می دارد که تمامی تاریخ، تاریخ مبارزات طبقاتی است.
- ماهیت سرمایه داری را توضیح می دهد.
- ضروری و ناگزیر بودن تاریخی سوسیالیسم را مطرح می کند.

مانیفست می آموزد که چگونه تضاد ها در روند تاریخی حل می شوند و از این روست که مانیفست هنوز هم الهام بخش نسل های نویی است که گام در راه مبارزه در راه جهانی عاری از استثمار انسان از انسان می گذارند از زمان نگارش مانیفست کوشش های مهمی به منظور ساختمان کشورهای سوسیالیستی انجام شده است. این که برخی از این کوشش ها شکست خورده اند چیزی از ارزش مانیفست نمی کاهد. مارکس و انگلس خود گفته بودند که سرمایه داری جهت حفظ خود قادر به تطبیق با شرایط تغییر یابنده و بهره جوئی از دستاورد های تکنولوژیک می باشد. امپریالیسم، سرمایه داری انحصاری دولتی و سرمایه داری نو لیبرالیستی قدرت انطباق سرمایه داری است. ولی مانیفست می آموزد که جامعه ایستا نیست و ارتباط دیالکتیکی بین اجزاء متضاد آن وجود دارد. تحولات روزمره جهان همگی بر این امر دلالت دارند. حقیقت این است که سرمایه داری در بحران بسر می برد و دائمًا در برآوردن نیاز های پایه ای انسان ها در جامعه بشری شکست می خورد. بحران های مالی در بازار ارز، بیکاری مزمن و گسترده، بی خانمانی، فقر و گرسنگی در مقیاس وسیع، همگی میراث و واقعیت روزمره سرمایه داری است. در رابطه با این بحران ها مانیفست به صراحت نقشی فعال برای احزاب کارگری و کمونیستی تعیین می کند: « آن ها منافع جدا از مجموع پرولترا ندارند ». « بگذار طبقات فرمانروا در پیشگاه انقلاب کمونیستی بر خود بلرزند. پرولترا در این انقلاب جز زنجیرهای خود چیزی از کف نخواهند داد. ولی سراسر جهان را به چنگ می آورند ». طبقات فرمانروا هنوز هم می لرزند. وحشت آنها از کمونیست ها بارها و بارها به نمایش گذاشته شده است: در جنگ سرد- در کشتار کمونیست ها توسط سوهارتو، هیتلر، نمری، شاه و رژیم «ولایت فقیه»- در مکارتیسم در ایالات متحده، ممنوعیت احزاب کمونیست، محاصره اقتصادی کوبای انقلابی، غیرقانونی کردن اشتغال کمونیست ها در بخش عمومی در آلمان و در تبلیغات ضد کمونیستی رسانه های عمومی سرمایه داری. دوران دیشی مارکس و انگلس و درک آنها از تحولات اجتماعی و اقتصادی در کلمات پایانی مانیفست- «زحمتکشان همه کشورها متحد شوید» که امروز هم چون گذشته هنوز معتبر است، بازتاب یافته است.

پیام کنگره چهارم حزب توده ایران به نیروهای آزادی خواه و تحول طلب

دوستان گرامی!

چهارمین کنگره حزب توده ایران دست همه نیروهای مترقی و آزادی خواه میهن را که در راه آزادی، دموکراسی، استقلال و عدالت اجتماعی می رزمند به گرمی می فشارد و باردیگر همه آزادی خواهان و نیروهای ملی و دموکراتیک را به اتحاد عمل و مبارزه مشترک فرا می خواند. امروز با توجه به تحولات پر شتاب و مهمی که در میهن ما در حال شکل گیری است نقش و تأثیر گذاری نیروهای مترقی اهمیت ویژه ای دارد. شکل گیری یک آلترناتیو مترقی در مقابل رژیم «ولایت فقیه» خواست مهم و اساسی است که جنبش مردمی میهن ما از عدم وجود آن لطمه می بیند. چهارمین کنگره حزب توده ایران با ارزیابی شرایط کشور بر این عقیده است که امروز مبارزه علیه استبداد و ارتجاع حاکم وارد مرحله نویی شده است. جنبش سال های سکون نسبی خود را پشت سر گذاشته است و حرکت های اعتراضی و پراکنده توده ها هر روز ابعاد وسیع تر و گسترده تری به خود می گیرد. پیروزی تاریخی مردم در دوم خرداد ماه ۱۳۷۶ و «نه» تاریخی توده ها در مخالفت آشکار با ادامه رژیم «ولایت فقیه» نشانگر خواست روشن توده ها مبنی بر تغییر بنیادین شرایط کنونی و حرکت به سمت استقرار جامعه مدنی، آزادی و عدالت اجتماعی بود. تجربه دوم خرداد همچنین نشان داد که علی رغم استبداد حاکم و ادامه جو ترور و اختناق توده ها با توجه به شرایط تحمیلی به شکلی خلاق از همه امکانات موجود به نفع مبارزه خود بهره می جویند و بیش از پیش آماده اند تا در مقابل ارتجاع حاکم ایستادگی کنند.

دوستان گرامی،

حزب توده ایران معتقد است که باید در مقابل جبهه طرفداران ارتجاع، واپسگرایی و استبداد، جبهه متحدی از نیروهای مترقی و آزادی خواه علیه دیکتاتوری را با برنامه واحد و روشن برای آماده ساختن زمینه جهت تحولات بنیادین در ایران ایجاد کرد. چنین جبهه ای تنها ضامن واقعی دست یابی به آزادی ها و حقوق دموکراتیکی است که اکثریت قاطع مردم میهن ما خواهان آن هستند. تجربه انقلاب بهمن ۱۳۵۷ نشان داد که در نبود یک جبهه واحد مردمی بدون برنامه مشخص، خطر به انحراف و سرانجام به شکست کشاندن جنبش های مردمی وجود دارد. نباید باردیگر اجازه داد تا این تجربه تلخ تاریخی تکرار گردد. بیابید دست در دست هم جبهه واحد ضد دیکتاتوری را برای طرد رژیم «ولایت فقیه» و در راه استقرار آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی ایجاد کنیم. حزب توده ایران آماده است تا در تلاش برای یافتن راه های تحقق چنین خواست مهم و عاجلی، تمام توان و امکانات خود را به کار گیرد.

کنگره چهارم حزب توده ایران - بهمن ماه ۱۳۷۶

قطعنامه چهارمین کنگره حزب توده ایران درباره تقویت و انسجام صفوف حزب

رفقا، هواداران، و دوستان حزب!

چهارمین کنگره حزب توده ایران همه توده ای ها را در هر کجا که هستند فرا می خواند تا در راه تقویت و انسجام صفوف حزب توده ایران حزب طبقه کارگر ایران، تلاش های خود را تشدید کنند. شرایط نوین رشد و اوج گیری جنبش توده ای می طلبد که صفوف حزب بیش از پیش تقویت گردد و انسجام سازمانی آن ارتقاء یابد. چهارمین کنگره حزب توده ایران از همه رزمندگان راه طبقه کارگر و رفقایی که در سال های اخیر به دلایل مشکلات پیش آمده در مبارزه از صحنه پیکار در صفوف حزب توده ایران جدا شده اند می خواهد تا بار دیگر به صفوف حزب توده ایران، حزب ارانی ها، روز به روز و به مهرگان ها بپیوندند و پرچم پر افتخار حزب را برافراشته تر دارند. آغوش حزب توده ایران برای همه کسانی که در راه آرمان های والای طبقه کارگر و در راه پایان دادن به استبداد حاکم بر میهن ما می رزمند باز است. حزب توده ایران خانه تمام کسانی است که جز پیروزی طبقه کارگر و زحمتکشان و رهایی میهن از بندهای استبداد قرون وسطایی و استقرار سوسیالیسم آرزو و اندیشه ای ندارند.

کنگره چهارم حزب توده ایران - بهمن ماه ۱۳۷۶

مانیفست حزب کمونیست

پرچم پیکار طبقاتی که ۱۵۰ سال پیش برافراشته شد

بورژوازی به طبقه ای چنان انقلابی تحول پیدا می کند که قادر است به تنهایی نیروی تکنولوژی مدرن را زیر نظارت گرفته و توسعه دهد. « پدین سان همروند با رشد صنایع بزرگ بنیادی که بورژوازی با تکیه بر آن محصول تولید می کند و آن را به تصاحب خود در می آورد، زیرپایش فرو می ریزد. بورژوازی بیش از هر چیز گورکنان خود را پدید می آورد. سقوط بورژوازی و پیروزی پرولتاریا به یکسان ناگزیر است. در حالیکه در انقلاب های گذشته یک اقلیت استثمارگر جانشین یک اقلیت استثمارگر دیگر می شود پرولتاریا در مبارزه طبقاتی خود ناگزیر به استثمار انسان از انسان پایان می دهد. مانیفست می گوید: «جنبش پرولتری جنبش مستقل یک اکثریت عظیم به سود اکثریت عظیم است».

فصل دوم مانیفست به توضیح نقش کمونیست ها به مثابه پیشروترین و ثابت قدم ترین گردان طبقه کارگر اختصاص دارد. در این فصل مارکس و انگلس متذکر می شوند که کمونیست ها هیچ «منافعی جدا از مجموعه پرولتاریا ندارند». آن ها توضیح می دهند که کمونیست ها این مزیت را دارند که از تئوری انقلابی بهره می برند که مسیر جنبش پرولتاریا به سوی انقلاب را مشخص می کند. مارکس و انگلس در مانیفست خطوط کلی جامعه کمونیستی و آنچه را که کمونیست ها وعده می دهند، بیان می دارند. اما از ورود در جزئیات که باید خود روند زندگی آن را تعیین کند، آگاهانه امتناع می ورزند.

در فصل سوم مارکس و انگلس به بررسی همه جانبه دیگر جریانات مختلف سوسیالیستی، و کمونیستی که تا آن زمان وجود داشتند می پردازند، مرزهای کمونیسم علمی با آنها را توضیح می دهند و مناسبات مارکسیسم با آنها را بیان می کنند. این سه فصل همچنین درس هایی هستند در دیالکتیک انقلابی و کاربرد ماتریالیسم تاریخی در تغییر اجتماعی.

فصل چهارم به توضیح موضع کمونیست ها در ارتباط با دیگر جنبش های دموکراتیک و رادیکال اختصاص دارد. مارکس و انگلس با تعیین خط مشی کاملاً انقلابی و در عین حال به دور از فرقه گرایی و ماجراجویی به پیشاهنگان طبقه کارگر رهنمود می دهند که باید در همه جا از هر جنبش انقلابی بر ضد نظام اجتماعی و سیاسی موجود پشتیبانی کنند.

در فاصله انتشار اولیه آن در فوریه ۱۸۴۸ تا وقوع کمون پاریس، مانیفست به اکثر زبان های عمده جهان ترجمه شد. کمون پاریس خود به یک تلاش فکری در ارتباط با مبارزه هدفمند برای سوسیالیسم منجر شد و الهام بخش ترجمه های جدید فراوانی گردید. اتحادیه های کارگری و جنبش های رادیکال با اقدام به ترجمه های جدید تری از مانیفست در جهت نشر پیام محوری آن یعنی نقش انقلابات و رسالت کمونیست ها در آن ها تلاش کردند.

مارکس و انگلس در سایه تجربیات سال های پس از انقلاب ۱۸۴۸ در آلمان و به ویژه درس های گرانبهایی کمون پاریس به بررسی نقادانه مانیفست پرداختند و ضمن تأیید احکام کلیدی این سند کم حجم و پر محتوا طرح گونه بودن آن را تصدیق کردند. مارکس برپایه تجربه کارگران انقلابی کمون پاریس در سخنرانی خود به مناسبت «جنگ داخلی در فرانسه» اصلاحیه زیر را به مانیفست اضافه کرد: «طبقه کارگر نمی تواند به طور ساده ماشین دولتی حاضر و آماده ای را تصرف کند و برای مقاصد خویش به کار اندازد». مارکس در ادامه تکامل احکام مانیفست در سال ۱۸۷۲ در اثر مشهور خود «انتقاد به برنامه گتسا» به توضیح جزئیات بیشتری از برنامه انقلابی حزب کمونیست پرداخت. و یک مرحله گذار - دیکتاتوری پرولتاریا - را میان سوسیالیسم و کمونیسم مطرح کند. اصلاحیه نهایی به مانیفست در

پنجم اسفند ماه با صدوبنجاهمین مین سالگرد انتشار مانیفست حزب کمونیست مصادف بود. کارل مارکس و فردریش انگلس معلمان داهی طبقه کارگر مانیفست را به مثابه برنامه عمل «اتحادیه کمونیست ها» بر اساس مصوبات کنگره دوم آن که در نوامبر ۱۸۴۷ برگزار شد به رشته تحریر در آوردند. کنگره به آنان مسئولیت نگارش سندی را داد که به فصلی تاریخی در سیراندیشه بشری و به ویژه تفکر سوسیالیستی تبدیل گردید. نخستین نسخه مانیفست به زبان آلمانی در آستانه انقلاب های اروپائی که مارکس و انگلس آن را پیش بینی کرده بودند در روز های ۲۴ و ۲۵ فوریه ۱۸۴۸ در لندن منتشر شد.

احکام مانیفست از دیرباز مورد توجه، مطالعه و درس گیری جریان های انقلابی در مبارزه برای تغییرات ریشه ای در ایران بوده است. مانیفست حزب کمونیست از نخستین آثار کلاسیک مارکسیستی است که به زبان فارسی ترجمه شده. اولین بار روزنامه توفان، که نشر آن را فرخی یزدی شاعر انقلابی معروف بر عهده داشت، در فاصله سال های ۱۳۰۰-۱۳۰۳، بخش هایی از مانیفست را به فارسی منتشر کرد. یک دهه بعد ترجمه کامل تری از مانیفست در جزوه های جداگانه ای توسط اعضای حزب کمونیست ایران مقیم آلمان انتشار یافت. ده سال بعد ترجمه ای جدید از مانیفست توسط رفیق فقید عبدالحسین نوشین در سال ۱۳۲۲، از جمله اولین کوشش های حزب توده ایران پس از تاسیس بود. سه دهه پس از این کوشش ها برای ترجمه و نشر مانیفست به زبان فارسی، تازه ترین و کامل ترین ترجمه آن توسط اداره نشریات زبان خارجی در سال ۱۳۳۰ در مسکو انتشار یافت.

مانیفست حزب کمونیست عصاره اندیشه های انقلابی و نتیجه مطالعات گسترده مارکس و انگلس در ارتباط با مبارزات کارگران برای جهانی بهتر بود. آنان با جمع آوری معتبرترین عناصر اندیشه های سوسیالیستی و محک زدن آنها با ممتاز ترین اندیشه های علمی و فلسفی و تجربه مبارزات انقلابی، به بنیان گذاری یک جهان بینی سوسیالیستی نو و زنده نایل آمدند و سوسیالیسم را از حیطه آرمان شهر و تخیل به حوزه یک علم ارتقاء دادند. در مطالعات مارکس و انگلس تجربه انقلاب فرانسه در سال ۱۷۸۹ که شکستن بندهای فئودالیسم را در راه توسعه سرمایه داری هدف قرار داده بود و همچنین اثرات انقلاب صنعتی انگلستان که در حال گسترش در سراسر اروپا و آمریکا بود، جایگاه ویژه ای داشت. مطالعات پرمادانه دو آموزگار انقلابی طبقه کارگر جنبه های گوناگون پیروزی یک نظم اجتماعی - بورژوازی علیه فئودالیسم و همه تبعات آن را مورد بررسی قرار داد. مارکس ویژگی های مترقی انقلاب را که به نفع جامعه در کل و علیه طبقات کهن عمل می کرد مورد تأیید قرار داد.

مانیفست حزب کمونیست برای توسعه تئوری ای که بتواند جامعه و تغییر آن - یعنی ماتریالیسم دیالکتیک - و اینکه چگونه باید جامعه را تغییر داد - یعنی سوسیالیسم علمی - را توضیح دهد از تالیفات دیگر کمک گرفت.

مارکس در نامه ای خطاب به ویدمیر Weydemeyer در سال ۱۸۵۲ نوشت: «تا آنجا که به من مربوط می شود، نمی توانم مدعی این افتخار شوم که وجود طبقات در جامعه مدرن و یا مبارزه بین آن ها را من کشف کرده ام». ولیکن ابتکار مارکس در این بود که توانست نشان دهد:

- وجود طبقات محدود به دوران تاریخی مشخص توسعه تولید است.
- مبارزه طبقاتی منجر به دیکتاتوری پرولتاریا می شود و خود مرحله گذاری در روند منسوخ شدن تمامی طبقات است که نهایتاً منجر به جامعه بی طبقه می شود، می باشد.

مانیفست در یک مقدمه و چهار فصل نوشته شده است. فصل اول تحت عنوان «بورژواها و پرولترها» ظهور بورژوازی را بر ویرانه های سیستم فئودالی ترسیم می کند. در این فصل ماتریالیسم تاریخی به شکل منظم و قانع کننده ای بیان می شود. مارکس و انگلس در این فصل روند تکامل جامعه بورژوازی را در پرتو آموزش علمی خود دنبال می کنند و به این نتیجه مهم می رسند که: در مرحله معینی از تکامل، مناسبات تولیدی سرمایه داری به سد تکامل تولید بدل می شود و کار به جایی می رسد که «زندگی بورژوازی دیگر با جامعه همساز نیست». نیروهای مولده ای که توسط بورژوازی رها می شوند به سطحی می رسند که همخوانی خود را با روابط تولیدی پشت سر می گذارند. پرولتاریا به مثابه یک طبقه در سیستم

ادامهٔ رییس قوه قضائیه ...

پیام نوروزی کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران

هم میهنان عزیز!

کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران، فرا رسیدن سال نو و نوروز باستانی این سنت خجسته و پایدار نیاکان مان را به همه شما از صمیم قلب تبریک می گوید و امیدوار است سال نو سال دست آوردها و پیروزی های بیشتر در راه پایان دادن به رژیم ارتجاعی «ولایت فقیه» و سال شکوفایی آزادی و دموکراسی در میهن استبداد زده مان باشد.

سالها که گذشت سال تحولات مهم و پیروزی های چشمگیر برای جنبش مردمی بود. شکست فاحش و سنگین رژیم «ولایت فقیه» و نمایندگان آن در جریان انتخابات دوم خرداد ماه نشان داد که مرحله نوینی در مبارزه مردم و نیروهای ملی و آزادی خواه کشور علیه تاریک اندیشی، ارتجاع و واپسگرایی حاکم آغاز گردیده است و اقشار هرچه وسیع تری از مردم ستمدیده از کارگران و زحمتکشان تا جوانان و دانشجویان پا در میدان نبرد سرنوشت سازی گذاشته اند که سرانجام آن آینده میهن ما را در هزاره سوم تعیین خواهد کرد. ارتجاع و استبداد که در ادامه حاکمیت «ولایت فقیه» متبلور شده اند مصمم است تا با استفاده از همه نیرو و توان اجازه ندهد که خواست های شما در راه استقرار جامعه مدنی، آزادی، و عدالت اجتماعی تحقق یابد و خواهان ادامه شرایط فاجعه باری است که امروز ما در ایران شاهد آن هستیم. شرایطی که در آن روحانیون حاکم و وابستگان به آنان منابع ملی و طبیعی میهن ما را به غارت برده اند، اختناق سیاه و قرون وسطایی را بر میهن و مردم آزاد اندیش ما تحمیل کرده اند و فقر و محرومیت اجتماعی - اقتصادی در ابعادی بی سابقه زندگی برای ده ها میلیون ایرانی را تلخ و دشوار کرده است.

هم میهنان آزاده و مبارز!

تجربه سال های طولانی مبارزه علیه استبداد چه در دوران حکومت شاهنشاهی و چه در دوران رژیم «ولایت فقیه»، نشان داده است که تنها مبارزه سازمان یافته و متحد توده ها با شعار های روشن و مشخص است که می تواند راه گشای مبارزه برای تحقق خواست های جنبش مردمی باشد. امروز نیز میهن ما برای دست یابی به آزادی و رهایی از بندهای رژیم «ولایت فقیه» نیازمند جنبشی متحد سازمان یافته و توده ای است که بتواند مبارزات کارگران و زحمتکشان را با پیکار زنان و اعتراض های دانشجویی پیوند زند و با شعارهای مشخص فشار بر رژیم استبدادی را افزایش دهد.

حزب تودهٔ ایران در چهارمین کنگرهٔ خود که در بهمن ماه سال جاری برگزار شد به این نتیجه مهم رسید که: «در شرایط اوج گیری مبارزه باید از همه اختلاف ها و برخورد هایی که در درون جناح های مختلف حاکمیت در حال شکل گیری است، به نفع پیش برد امر تحقق خواست های جنبش توده ای استفاده کرد. در شرایط کنونی هدف قرار دادن ارگان های اساسی قدرت، در درجه اول نهاد «ولایت فقیه» به مثابه تبلور روشن استبداد قرون وسطایی حاکم، ارگان های سرکوبگر مانند سپاه، وزارت اطلاعات و قوه قضائیه، به عنوان اساسی ترین آماج های مبارزاتی - افشاگرانه برای تضعیف و زیر ضربه بردن آنها از جمله وظایف مهم و مشخصی است که در برابر نیروهای مترقی قرار دارد...»

کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران باردیگر فرارسیدن سال نو را به همه هم میهنان عزیز، خصوصاً کارگران و زحمتکشان و اعضای و هواداران حزب تبریک می گوید و سالی سرشار از پیروزی و کامیابی برای جنبش آزادی خواهانه مردم میهن مان آرزومند است.

کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران
اسفند ماه ۱۳۷۶

چنین سیاست ها و برداشت هایی است که در واقع پایه های نظری رژیم «ولایت فقیه» را تشکیل می دهند. برای یزدی و طرفداران «ذوب در ولایت» از جمله شخص سید علی خامنه ای مردم نه تنها از حقوقی برخوردار نیستند بلکه موظفند تا بی چون و چرا به خواست ها و تمایلات «ولی فقیه» تن در دهند. بر اساس این دیدگاه قانون اساسی جمهوری اسلامی ابزاری است در دست «ولی فقیه» که با آن می توان اختیارات نامحدودی را به نام قانون بر اکثریت عظیم مردم تحمیل کرد، و حق مردم در شرکت فعال برای تعیین سرنوشت شان را از آنان سلب کرد. اعتراض یزدی به جناح مخالف و سیاسی دانستن اعتراض آنان علیه شکنجه و آزار شهرداران دستگیر شده از آنجا سرچشمه می گیرد که او به خوبی واقف است که این رفتار و اعمال نه تنها تازگی ندارد بلکه سال ها است در ابعاد بسیار گسترده تر، خشن تر و ضد انسانی تری با هزاران زندانی سیاسی دگر اندیش که حاضر به پذیرش استبداد حاکم نبوده اند با اطلاع و دستور عالی ترین مراجع تصمیم گیری رژیم اعمال شده است.

اگرچه نمایندگان جناح مخالف یزدی، در برخورد به موضع گیری های او تلاش می کنند تا این مواضع را «دفاع بد از ولایت فقیه» معرفی کنند ولی واقعیت این است که سخنان محمد یزدی که پیگیرانه در سال های اخیر از سوی او و مدافعان «ولایت فقیه» مطرح شده است چیزی نیست جز بیان روشن و بی پرده شیوه حکومت مداری که ما به آن رژیم «ولایت فقیه» می گوئیم.

تحول نوین و نکته جالب توجه بازتاب وسیع اجتماعی و مخالفت وسیع مردمی با ادامه چنین شیوه ای از اداره امور است. امروز مبارزه با محمد یزدی و خواست برکناری او به عنوان رییس قوه قضائیه در کنار اعتراض وسیع به شورای نگهبان و همچنین عملکرد نیروهای امنیتی و مزدوران چماق دار رژیم به مثابه عامل های مهم حفظ و پاسداری رژیم «ولایت فقیه» نشانگر نزدیک تر شدن مبارزه به بنیاد های اساسی حاکمیت استبداد، و تحول مبارک و میمونی است که باید با تمام توان در راه تحقق هر چه بیشتر آن مبارزه کرد.

حزب تودهٔ ایران بلافاصله پس از پیروزی بزرگ مردم در انتخابات دوم خرداد ماه اعلام کرد که ارتجاع حاکم مصمم است تا با استفاده از همه امکانات جلو تحقق خواست های مردمی را سد کند. حزب ما در سال های اخیر همواره بر این امر تأکید داشته است که ادامهٔ رژیم «ولایت فقیه» در تضاد آشتی ناپذیر با خواست های مردمی برای آزادی، دموکراسی و استقرار عدالت اجتماعی قرار دارد. امروز توده های وسیع مردم با تجربه روزانه خود هرچه بیشتر به این جمع بندی نزدیک تر می شوند. نه ماه پس از این حرکت تاریخی مردم به تجربه دریافته اند که دولت جدید علی رغم قول های فراوان انتخاباتی و تکرار روزانه آنها از سوی رییس جمهور هنوز نتوانسته است گام موثری در راه تحقق این خواست ها بردارد. دلیل این عدم توانایی روشن است. تا هنگامی که حرکت برای تغییرات بنیادین مقید به حفظ رژیم «ولایت فقیه» است نمی توان امیدوار بود که این تغییرات به نتیجه ملموسی برسد. امروز اگرچه گروهی هنوز در تلاش برای «حفظ نظام ولایت فقیه» هستند ولی همهٔ نشانه ها از حرکت سریع توده ها به سمت مبارزه آشکار و رو در رو در راه طرد رژیم «ولایت فقیه» حکایت می کند. حزب تودهٔ ایران سازمان دهی، انسجام بخشیدن و ارتقاء جنبش اعتراضی توده ها علیه رژیم «ولایت فقیه» و مظاهر آن در جامعه را مهم ترین وظیفه نیروهای ملی و مترقی در شرایط کنونی می داند و تمام توان و امکانات خود را در این راه به کار خواهد گرفت.

توکیه در فاه، را غیرقانونی کرد!

ممنوعیت حزب اسلامی رفاه از روز ۲ اسفند ماه رسمیت یافت. مصوبه رسمی دولت فعالیت «رفاه» را ممنوع کرد و محدودیت های سنگینی را متوجه رهبر حزب و نخست وزیر سابق نجم الدین اربکان، معمار ورود اسلام به صحنه سیاست ترکیه کرد. اعلام رسمی تصمیم به مصوبه دادگاه قانون اساسی که در دی ماه جاری صادر شده بود جنبه قانونی می دهد. اربکان که قبلاً توانسته بود دو بار در آخرین لحظات از ممنوعیت حزبش جلوگیری کند ممکن است به فتنه جویی و سرپیچی از رای دادگاه متهم شود. رسمی شدن ممنوعیت «رفاه» به معنی آن است که ۱۵۰ نماینده پارلمان که عضو آن هستند ازین به بعد هیچ ارتباط حزبی نخواهند داشت. علی رغم این تصمیم اعضای حزب رفاه هنوز بزرگترین بلوک در پارلمان هستند و انتظار می رود که همچنان به عنوان یک گروه سیاسی در رای گیری ها شرکت کنند. اربکان در اوایل سال ۷۶ زیر فشار انتقادات مطبوعات و نیز نیروهای مسلح از سمت نخست وزیری استعفا کرد. سیستم قضایی ترکیه عضو ناتو، که اکثریت شهروندان مسلمان هستند از نظر رسمی غیر مذهبی است و قوانین قضایی آن شدیداً نفوذ مذهب در امور عمومی را محدود می کند.

بلا تکلیفی سیاسی در هند

انتخابات زودرس پارلمانی هندوستان در میان خشونت های قومی و مذهبی که به قتل دهها نفر منجر شد همانند دور قبل در سال ۱۹۹۶ به یک نتیجه قطعی و مشخص منتهی نشد. حزب کنگره ملی هندوستان که در این انتخابات به رهبری سونیا گاندی، بیوه راجیو گاندی نخست وزیر فقید هند، در کارزار انتخاباتی شرکت کرده بود علی رغم بهبود در صد آرا نسبت به دو سال قبل از کسب اکثریت نسبی باز ماند. حزب ناسیونالیست افراطی هندو BJP و متحدین راستگرا توانستند بیشترین تعداد کرسی های پارلمان را بدست آورند. بر طبق آخرین گزارش های منتشر شده - BJP و متحدان آن ۲۵۱ کرسی از ۵۴۵ کرسی پارلمان را به دست آوردند. این بدان معنی است که اتحاد ناسیونالیست های افراطی هندو ۲۳ کرسی کمتر از میزان لازم برای کسب حداکثر نسبی در اختیار دارد. حزب کنگره ۱۶۶ کرسی و «جبهه متحد» نیروهای چپ و غیر متعهد که شامل احزاب کمونیست نیز هستند ۹۶ کرسی را بدست آورند. در روز ۲۴ اسفند پریزیدنت نارایانان وظیفه تشکیل دولت را به یکی از احزاب و ائتلاف هایی که بیشترین تعداد کرسی را در اختیار دارند، خواهد داد و از آن دعوت خواهد کرد که برای کسب رای اعتماد به پارلمان مراجعه کند. دو سال قبل دولت پیشنهادی ائتلاف BJP که بیشترین تعداد کرسی ها را در اختیار داشت نتوانست از پارلمان رای اعتماد بگیرد و دولت آن پس از ۱۳ روز سقوط کرد. نیروهای ترقی خواه هندوستان به شدت نگران امکان به قدرت رسیدن BJP هستند زیرا که این حزب با طرفداری از ناسیونالیسم افراطی هندو مبارزه علیه مسلمانان هند را در صدر برنامه های خود قرار داده است. BJP همچنین در صدد دستیابی به تکنولوژی تسلیحاتی اتمی است.

سرمایه گذاری در ایران است دولت ایالات متحده آمریکا کمپانی های آمریکایی را از شرکت در این پروژه منع کرده است.

مخالفت آمریکا

ایالات متحده در اول اسفند ماه اعلام کرد که اتحادیه اروپا برای ایجاد یک دالان حمل و نقل، شامل یک خط لوله انتقال انرژی که ایران را دور میزند «اظهار تمایل» کرده است. طی مذاکرات «توافق چند جانبه برای سرمایه گذاری» که در ماه های اخیر در پاریس در جریان بوده، استوارت آیزنستات، معاون وزیر اقتصاد آمریکا، گفت که موضوع های مربوط به آسیای مرکزی هم مطرح شده است. تام پیکرینگ، سخنگوی آیزنستات، همچنین گفت که ایالات متحده احتمال اعمال تحریم علیه کمپانی عظیم توتال و دو کمپانی دیگری که مشترکاً موافقتنامه ای را با ایران امضاء کرده اند را منتفی نمی داند. ایالات متحده که در صدد زیر فشار قراردادن ایران از طریق تحریم اقتصادی است و شدیداً مخالف احداث هر گونه خط لوله ای از مسیر ایران است. آیزنستات گفت: «ما قویاً بر این باوریم که هیچ خط لوله ای نباید از ایران بگذرد. هیچ اما، اگر و شایده را هم قبول نداریم.»

یک ساختار امپریالیستی نوین!

دیدار مقام های رسمی ۲۹ کشور عضو «سازمان همکاری و توسعه اقتصادی» (OECD) در پاریس بر سر طرح امپریالیستی «موافقتنامه چند جانبه برای سرمایه گذاری» MAI به مراحل نهایی خود نزدیک می شود. رهبران ثروتمند ترین کشورهای جهان امیدوار هستند که توافق نهایی در مورد MAI که حق دولت ها را برای مداخله در عملیات سرمایه گذاران داخلی و خارجی از بین می برد در اردیبهشت ماه به امضاء برسد. MAI مانند نفتا و پیمان ماستریخت با هدف تسریع روند خصوصی سازی ها و ممانعت از برنامه ریزی و کنترل دولتی روی عملکرد سرمایه داری تهیه و تنظیم گردیده است. شرکت های فرا ملی و نمایندگان سیاسی آنان زیر لوای «قابلیت رقابت در عرصه بین المللی» و «تجارت آزاد» از طریق MAI سعی در قانونی کردن سیاست جذب و نابودی شرکت های کوچک تر و نیز کنترل انحصاری صنایع دارند. سیاست گذاران سرمایه داری زیر پوشش اینکه هر گونه دخالت دولت در اقتصاد بوروکراسی و فساد بوجود می آورد نقش دولت را عملاً به کارگذاری و حمایت از سرمایه داری بزرگ، سازماندهی ارتش و پلیس برای سرکوب مخالفین استثمار محدود نموده و مخالف هر گونه مسئولیت اجتماعی دولت اند.

هیأت آمریکایی در مذاکرات پاریس که از سوی کشورهای اروپایی بر سر تحریم اقتصادی کوبا و همچنین یارانه فیلم مورد انتقاد شدید قرار گرفته مدعی شد که کشورهای اروپایی زیاد خواه هستند و هیچ دلیلی وجود ندارد که کوشش شود که موافقتنامه نهایی برای تصویب در جلسه سالانه وزرای OECD که در روزهای ۷ و ۸ اردیبهشت انجام می شود آماده امضاء باشد. استوارت آیزنستات، معاون وزیر اقتصاد آمریکا، مدعی شد که «درست انجام دادن این توافق بر سر انجام شدن آن ارجحیت دارد». او گفت که برخورد بر سر قانون «هلمس برتون» پی نخود سیاه فرستادن است. این و دیگر اختلافات به گفتگو های موافقتنامه OECD ربطی ندارد.

شورش گرسنگان در اندونزی

دولت اندونزی با ممنوع کردن تظاهرات خیابانی برای ۲۵ روز سعی در کنترل جنبش اعتراضی زحمتکشان کشور دارد که از افزایش تصاعدی قیمت ارزاق و مایحتاج ضروری به خشم آمده اند و مخالف طرح «تجدید ساختار مالی» صندوق بین المللی پول برای اندونزی هستند.

وزیر کشور، یوگی محمت، هر گونه تظاهرات توده ای را در فاصله روزهای ۳ تا ۲۸ اسفند ممنوع اعلام کرد. مجلس شورای اندونزی که در روزهای ۱۲ تا ۲۲ اسفند اجلاس قانونی داشت و در روز ۲۰ اسفند ماه در حالیکه هزاران پلیس و نیروهای امنیتی منطقه مجاور آن را محاصره کرده بودند، ژنرال سوهارتورا برای هفتمین بار به ریاست جمهوری این کشور انتخاب کرد. - «موسسه امداد قانونی اندونزی»، «کمیته بررسی روند انتخابات اندونزی» و «موسسه تحقیق در مورد سیاست و حمایت» اظهار داشتند که در ۲۰ شهر اندونزی تظاهرات اعتراضی در مخالفت با افزایش قیمت مواد غذایی صورت گرفته است. اکثر تظاهرات در جزایر جاوه، سوماترا و سولودوسی متمرکز بوده است. سقوط سریع روبیه در مقابل دلار به میزان ۷۵ درصد به افزایش ناگهانی قیمت مواد ضروری دامن زده است. علی رغم ممنوعیت هر گونه حرکت اعتراضی از سوی دولت، در جاکارتا گروهی بنام «صدای مادران نگران» در یک اقدام اعتراضی علیه افزایش قیمت برنج و شیر و دیگر کالاهای ضروری تظاهرات کردند. قیمت یک کارتون شیر که قبل از بحران اخیر کمتر از ۴ دلار بود اکنون به ۷ دلار رسیده است. در بیانیه تظاهر کنندگان از جمله آمده است که مردم «خیلی نگران هستند زیرا که قیمت برنج، روغن و شیر غیر قابل تحمل شده است... دلیل آن این است که وضعیت زندگی مردم برای دولت مهم نیست». دولت تهدید کرده است که مجازات اعدام را برای محتکران مواد غذایی اعلام خواهد کرد.

امپریالیسم نفتی در توکمستان

دولت ترکمنستان و کمپانی عظیم نفتی انگلیسی-هلندی «رویال داچ شل» موافقتنامه ای در ارتباط با خط لوله گاز به مبلغ ۴ میلیارد دلار امضاء کردند. این قرارداد به هنگام مسافرت نظربایف رئیس جمهوری ترکمنستان به بروکسل به امضاء رسید. سخنگوی وزارت نفت، گاز و منابع طبیعی ترکمنستان گفت که خط لوله گاز از طریق ایران به ترکیه و از این مسیر به اروپا خواهد رفت. او اظهار داشت که کمپانی های فرانسوی توتال و گاز دو فرانس و همچنین کمپانی آلمانی روهر همگی برای شرکت در این پروژه اظهار تمایل کرده اند. از آنجا که احداث این خط لوله متضمن

پیام های همبستگی احزاب کارگری و کمونیستی به چهارمین کنگره حزب توده ایران

● پیام کمیته مرکزی حزب کمونیست یونان

آتن - یونان
رفقای عزیز،

به مناسبت برگزاری چهارمین کنگره حزب تان، کمیته مرکزی حزب کمونیست یونان درودهای گرم و رفیقانه خود را به شما شرکت کنندگان در کنگره و همه کادرها و اعضای حزب توده ایران تقدیم می کند. ما همبستگی کامل خود را با مبارزه قهرمانانه حزب شما در راه استقرار آزادی های سیاسی و تأمین حقوق مردم کشورتان و تلاش های پیگیر شما برای ایجاد جبهه واحد ضد دیکتاتوری اعلام می کنیم. درود ما بر مبارزه طبقه کارگر ایران علیه بیکاری و درماندگی و به ویژه درود بر مبارزه بزرگ کارگران نفت علیه سیاست کار طاقت فرسا و استثمار وحشیانه. ما سرکوب وحشیانه مبارزات مردمی و کارگری را محکوم و همبستگی خود را با خانواده های قربانیان این انتقام جویی اعلام می کنیم.

رفقای عزیز،

حزب کمونیست یونان بر این باور است که منطقه خلیج فارس، دریای سرخ، و جنوب شرقی مدیترانه، از لحاظ منافع قدرت های امپریالیستی، به ویژه آمریکا و سرکردگان اتحادیه اروپا و انحصارهای فراملی حامی آنها کماکان حائز اهمیت استراتژیک زیادی است. به ویژه وجود مخازن گاز طبیعی و ذخایر نفتی وسیع در این مناطق سبب تشدید توجه و دخالت مستقیم قدرت های امپریالیستی، خصوصا امپریالیسم آمریکا، و رقابت شدید آنها بر سر این منافع شده است. همکاری نظامی ترکیه - اسرائیل زیر چتر حمایت آمریکا، به صورت تهدید خطرناکی علیه مردم این منطقه در آمده است. زیر حمایت و با هدایت آمریکا گسترش ناتو به سمت کشورهای جنوب شرقی مدیترانه به دقت تبلیغ و ترویج می شود. نیروهای واکنش سریع ناتو در حال تشکیل شدن هستند تا با جنبش های مردمی و ملت های رزم جو مقابله کنند. کشورما نیز شریک این طرح های تجاوزکارانه است، اما علاوه بر شریک جرم بودن، قربانی نیز هست زیرا هم آمریکا و هم ناتو موضع گیری تجاوزکارانه ترکیه را بر می انگیزد و استقلال مرزهای ما در دریای اژه را به مخاطره می اندازند. مردم ما نیز از سیاست های ضد مردمی، رشد بیکاری، و یورش به دست آوردهای اجتماعی به دست آمده ضربات سختی دیده اند حزب ما تمام تلاش خود را به کار می بندد تا بتواند جبهه ضد امپریالیستی، ضد انحصارات و دموکراتیک گسترده ای از طبقه کارگر، کشاورزان، جوانان و دیگر اقشار ملت تشکیل دهد و بدین وسیله راه را به سوی تغییرات ریشه ای اوضاع هموار کند...

حزب کمونیست یونان متعقد است که همگامی و مبارزه علیه «نظم نوین جهانی» امپریالیستی و حامیان آن، امروز اساسی ترین حلقه ارتباط در فرایند انقلاب معاصر است؛ طبقه کارگر جهانی و ملت های دنیا برای دفاع از حقوق و دست آوردهایشان، و به وجود آوردن تغییرات مثبت نیاز به یک جبهه جهانی از همه نیروهای انقلابی و مترقی دارند. در این جبهه کمونیست ها نقش ویژه ای دارند و هر پیروزی در مبارزه علیه امپریالیسم اگر پیوندی با گشایش راه به سوی سوسیالیسم نداشته باشد تأثیر محدودی خواهد داشت... حزب ما با پایبندی به سنت های انترناسیونالیستی، کاملا موافق با گسترش بیشتر روابط دوجانبه و نشست های چند جانبه با دیگر احزاب کمونیست به منظور تبادل تجربه و هماهنگی عمل علیه امپریالیسم و سرمایه انحصاری است. اعلامیه مشترک نشست اخیر احزاب کمونیست و کارگری کشورهای جنوب و شرق مدیترانه، خلیج فارس و دریای سرخ، که حزب شما نیز فعالانه در آن شرکت داشت، گویای همین نظر ماست.

رفقای عزیز،

با اطمینان به اینکه پیوندهای محکم برادرانه موجود میان دو حزب ما در راستای تلاش مشترک احزاب کمونیست و کارگری منطقه ما هرچه مستحکم تر خواهد شد، برایتان در برگزاری هرچه پربرتر کنگره چهارم تان آرزوی موفقیت داریم.

با درودهای رفیقانه
کمیته مرکزی حزب کمونیست یونان

● پیام حزب کمونیست شیلی

سانتیاگو - شیلی
رفقای گرامی

از شما می خواهیم تا گرم ترین درودهای رفیقانه ما را به شرکت کنندگان در چهارمین کنگره حزب توده ایران تقدیم کنید. برای ما شرایط شما به عنوان یک حزب انقلابی که در راه دموکراسی، آزادی و عدالت اجتماعی و علیه رژیم ضد دموکراتیک می رزمید و شرایطی که در آن کنگره تان را برگزار می کنید کاملا قابل درک است. یقین داریم که چهارمین کنگره حزب شما را از نظر تشکیلاتی تقویت خواهد کرد و پشتیبان تعیین کننده ای در راه ایجاد جبهه واحد ضد دیکتاتوری است که شما در راه تشکیل آن مبارزه می کنید.

ما کمونیست های شیلی هم تلاش های خود را در راه تشکل نیروی چپ کشورمان صرف می کنیم. هدف ما جهت دهی به نارضایتی زحمت کشان و جوانان شیلیایی در مبارزه شان علیه سیاست های ارتجاعی نولیبرالی است که هر روز فقر و نابرابری های اجتماعی را تشدید می کند. ما همچنین تلاش می کنیم تا عدالت برای همه قربانیان دوران دیکتاتوری پینوشه اجراء گردد. در این زمینه حزب ما علیه پینوشه به عنوان مسئول تمامی جنایات ها و تجاوز های انجام شده علیه حقوق بشر در سال های ۱۹۷۲ - ۱۹۹۰ اعلام جرم جنایی کرده است. این حرکت ما اکنون توسط قاضی ویژه دادگاه استیناف سانتیاگو در حال بررسی است. این حرکت در کشور ما بی سابقه است و تلاشی است شرافتمندانه برای پایان دادن به مصونیت دیکتاتور سابق و عوامل رژیمش.

بار دیگر به کنگره شما درود می فرستیم. احساسات برادرانه، دوستانه و انترناسیونالیستی ما را بپذیرید.

با درودهای رفیقانه - دبیر کل حزب کمونیست شیلی

● حزب کمونیست سوریه

دمشق - سوریه

رفقای عزیز و نمایندگان چهارمین کنگره حزب توده ایران به مناسبت کنگره چهارم حزب توده ایران به نمایندگی اعضا و هواداران حزب کمونیست سوریه گرم ترین تبریکات رفیقانه خود را به شما تقدیم می کنیم و موفقیت شما را آرزو مندیم. ما تحولات کشورتان و خصوصا انتخابات اخیر و جریان های مهم پس از آن را با علاقه فراوان دنبال می کنیم. ما امیدواریم این تحولات مثبت شروع روند رهایی توده ها در جهت استقرار دموکراسی، تحول و پیشرفت اجتماعی و همین طور گسترش همکاری ایران و جنبش های آزادی خواهانه کشورهای عربی در نبرد علیه امپریالیسم و صهیونیسم باشد.

ما با علاقه منتظر دریافت اسناد کنگره شما هستیم و اعتقاد داریم که طرح های کنگره شما در راستای تقویت نقش حزب شما در زندگی کشورتان و همین طور در راه اتحاد عمل میان طیف وسیع نیروهای مترقی برای تحول و پیشرفت مردم ایران عمل خواهد کرد.

با گرم ترین درودهای رفیقانه - دبیر اول کمیته مرکزی حزب کمونیست سوریه

● حزب کمونیست ونزوئلا

رفقای گرامی

به نمایندگی از سوی کمیته مرکزی و تمامی کمونیست های ونزوئلا گرم ترین تبریکات رفیقانه ما را به مناسبت برگزاری چهارمین کنگره تان بپذیرید. ما موفقیت شما و دیگر نیروهای دموکراتیک را در مبارزه علیه رژیم ارتجاعی و دیکتاتوری حاکم آرزو مندیم. ما همبستگی عمیق خود را با شما اعلام می کنیم.

کمیته مرکزی حزب کمونیست ونزوئلا

آدرس ها: لطفا در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

1- Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany

2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK

NAMEH MARDOM-NO:527

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

<http://www.demon.co.uk/mardom/tudeh.htm>

17 March 1998

شماره فاکس و

تلفن پیام گیر ما

۳۲۲۱۶۴۷ - ۳۰ - ۲۹ -

حساب بانکی ما:

IRAN e. V.

790020580

10050000

Berliner Sparkasse

نام

شماره حساب

کد بانک

بانک